

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

7. An Confessarius eligendus virtute Bullæ Cruciatæ, vel Iubilæi debeat esse approbatus ab Episcopo, etiam quoad Regulares, itaut non sufficiat esse approbatum à Prælato Regulari suæ Religionis, vel ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Greg. XIII. viuz vocis oraculo pro Societate Iesv. et refert Henriquez lib. 3. de pen. cap. 6. num. 6. ex P. Claudio in compen. ver. gratia §. 2. dici potest hoc non constare; & dato quod constet esse speciale Indultum in fauorem Societatis Iesv. Ita Trullench vbi supra, adde quod modò omnia viuz vocis oracula per Bullam SS. Urbani VIII. iam sublata sunt. Vide me ipsum in 1. p. tr. 11. ref. 13.

Q. hic est sup. in tr. 3. Ref. 22.

RESOL. VI.

An per Iubilum sit eligibilis in Confessorium Prælati Regularium non approbatus ab Ordinario loci. Et quid extra Iubilum, & Bullam Cruciatam? Et an Canonicus Penitentiarius sine speciali Episcopi approbatione sit eligibilis per Bullam, aut Iubilum? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 52. alias 51.

Sup. hoc latè sup. in tr. 3. Ref. 20 & in tom. 7. tr. 1. Ref. 343 §. 2. vlt. in princ.

§. 1. Negatiuam sententiam docet Suarez in 3. p. tom. 4. disput. 28. sect. 8. num. 2. Tamburinus de iure Abbat tom. 2. disp. 6. quest. 17. Fagundez pr. 2. lib. 7. cap. 2. num. 39. Et ratio est, quia Concilium Tridentinum loquitur de secularibus, qui habent beneficium parochiale, & non de Religiosis. Secundò, quia loquens de omnibus Religiosis, expressè ait illos debere esse ab Episcopo approbatos, vt possint confessiones secularium etiam Sacerdotum audire, idoneique Confessarij secularium reputari, vnde cum huiusmodi Prælati Religiosis sit, & non sit ab Episcopo approbatus, sequitur euidenter non esse eligibilem ad confessiones secularium licitè & validè audiendas, vt parum refert quòd in alijs iure æquiparetur Parochis, cum constet de mente & sensu Concilij. D. inde si contraria opinio esset veta, sequeretur Prælatos Regularium posse absque vlla approbatione audire confessiones secularium etiam extra tempus Iubilati.

Sup. hoc in tom. 7. tr. 1. Ref. 69. §. Tertium, & §. vlt & in Ref. 87. & 343. §. 2. & fig. anter 3. & in tom. 1. tr. 3. Ref. 24. §. 1. & 2. & in tom. 3. tr. 1. Ref. 39. §. Quintus casus, & hic sup. in tr. 3. Ref. 20. §. vlt.

Et ita hanc sententiam præter Doctores citatos tenet etiam Rodriguez in Bull. Cruciatam, §. 9. num. 4. vbi sic ait. [En la palabra de beneficio curado parece se incluyen todos aquellos a quienes se les ha encomendado cargo de animas, como son los Guardianes, Prouinciales, y los otros Prælados de las Religiones, pues es cosa cierta, que el Concilio da por aprobados à los que tienen beneficio Paroquial, porque en ellos se les encomienda el cargo de las animas, ora se de el beneficio por el Obispo, o por otro qualquiera que le pueda dar; y pues à los Prælados de las Religiones se les da cargo de animas mas entendido que à los Curas, parece que se ayan de tener por aprobados; empero aunque hombres doctos han tenido esta opinion, à mi me parece que no se deue tener, porque della se seguiria que vn Cura de vn Obispado seria Confessor en todos los Obispados, pues ya tiene beneficio paroquial, y lo contrario se vya, y la costumbre es muy buen interprete de la ley, y mas que los tales Prælados son Curas de Frayles, los quales no tienen necesidad de Curas tan letrados, como los seculares, y assi el Concilio Tridentino no los obliga à confessorse con los aprobados por el Obispo, como obliga à los seculares.] Ita ille.

Sup. hoc Cura, & Parocho, in tr. 1. Ref. 11. & 13. recitantur in §. vlt. à princ. & in Ref. 21. §. Concedo, & hic sup. in Ref. 2. ex doctr. §. 1. propè fin. vers. Inferunt secundo.

2. Non desinam tamen hic adnotare affirmatiuam sententiam docuisse olim præclara illa inclyta Academia Salmanticensis lumina, Mantium, Gallum, Bañes, Medinam, quos citat & sequitur doctissimus Henriquez lib. 6. cap. 6. numero 2. in glossa lit. E, & F. Cui adde Ioannem Valerum in differ. vtr. fori, ver. nullitas, differ. 5. numero 5. Salas in quadam lectura quoad habentes Bullam Cruciatam. Et hanc sententiam licet loquatur cum formidine, speculatiuè probabilem esse putat Ludouicus de la Cruz in expositione Bullæ Cruc. disputat. 1. cap. 2. dub. 11. numero 8. Sed sine metu non solum speculatiuè, sed etiam practicè probabilem esse putat nouissimè Angelus Bossius in tract. de Iubilato sect. 3. cas. 1. §. 2. num. 13. in fine, vbi sic ait: Dixi probabilius, quia etiam prior sententia est probabilis, ob rationem & auctoritates tot Doctorum, ac proinde in foro interiori quis possit illam in praxi seruare, etsi in foro exteriori Episcopi non permitterent. Ita Bossius, & ratio est, quia nomine habentis beneficium parochiale, seu Curatum, videnter comprehendendi omnes, quibus ratione dignitatis, vel proprii officij demandata est cura animarum, quales sunt Generales, Prouinciales Religionum & Guardiani, seu Præpositi Monasteriorum, atque adeò hi, sicuti Parochi, iuxta Concilium erunt sufficienter idonei, vt possint proximè eligi vi Bullæ, vel priuilegij in Confessarios. Confirmatur, quia non alia de causa Concilium Tridentinum admittit tanquam idoneos, & sufficienter approbatos illos, qui habent parochiale beneficium, nisi quia ipsis est commissæ animarum cura, siue cura fuerit iuxta officij demandata, siue à quolibet alio valente curatum beneficium conferret. Nam, vt dictum est, eo ipso quòd alicui animarum cura demandatur, sufficienter declaratur idoneus ad confessiones audiendas: ergo cum Prælati Religionum ex vi sui officij sit demandata cura, & etiam cum ampliori iurisdictione, quam Parochis, censendi sunt iuxta Concilium sufficienter idonei & approbati ad confessiones secularium audiendas, & præsertim quia dicti Prælati regulares sunt communiter probatores & digniores tam literis, quam moribus, quam plerique ex secularibus habentibus curata beneficia. Adde etiam quòd Canonicus penitentiarius sine speciali Episcopi approbatione est eligibilis per Bullam, nam eo ipso quo eligitur in Canonicum Penitentiarium, ipso iure impenditur ei approbatio ad audiendas confessiones, nam ad hoc munus specialiter eligitur, ergo sicut iste sine speciali approbatione Episcopi est eligibilis per Bullam, ita & Prælati Monasterij. Imò maior ratio est de illo, quam de Penitentiario, quia Penitentiarius non est propriè Parochus, nec Ordinarius, Prælati verò sic. Nec obstat dicere, vt aiunt quidam recentiores, Penitentiarium recipere approbationem ab Episcopo eo ipso, quo cum in Penitentiarium eligit, Neque, inquam obstat, quia Penitentiarius & maximè in Ecclesijs Cathedralibus, non eligitur ab Episcopo, sed à Capitulo, vbi plerumque eligitur contra Episcopi voluntatem.

RESOL. VII.

An Confessorius eligendus virtute Bullæ Cruciatæ, vel Iubilati, debeat esse approbatus ab Episcopo, etiam quoad Regulares, ita vt non sufficiat esse approbatus à Prælato Regulari sua Religionis, vel alterius? Ex p. 3. tract. 2. Ref. 21.

§. 1. Affirmatiuè respondent Nald. in sum. ser. in. c. 16. n. 27. cum Suar. in 3. part. tom. 4. disp. 28. sect. 6. n. 11. Henriquez lib. 3. de penit. c. 6. n. 4. in Gloss. lit. K. Homobonus tr. de cas. referu. part. 1. c. 6. Lopez par. 1. c. 26. Ledet. ma in sum. tom. 1. de sacram. Penit. cap. 13. dub. 6. & hanc sententiam amplexi sunt Patres Societatis Iesv. et eam obseruati in praxi, eo quod vbi eorum Prælati concedit licentiam alicui subdito fruendi facultate eligendi Confessorium per Bullam aut Iubilum, pro referuatis eligendus est approbatus ab Episcopo, teste Henric. de indulg. c. 22. n. 5. in fine, vnde non solum est esse approbatum à Prælato regulari.

Sup. hac Bulla Cru-

Non reticeam tamen contrariam sententiam præter Rodríguez in explicat. Bullæ Cruciatæ, §.9. dub.6. n.9. docere etiam nouissimè doctum Ioannem Valerium in differ. vtriusque fori, ver. absolutio, differ. 1. n. 3. 3. & seq. vbi latè tractat hanc questionem, & tandem in fine sic asserit. Supradictis tamen non obstantibus tenet negatiuam opinionem. Vnde dicendum est, quod per facultatem Bullæ Cruciatæ, & Iubilæum, nulla exigitur approbatio, quam illa Prælati Regularis, maxime stante dicta declaratione Clem. VIII. per quam tollitur omne dubium illorum verborum appositionum in plumbæ Cruciatæ, & Iubilæi, scilicet approbati ab Ordinario. Si enim in omnibus, spectantibus ad confessionem Regularium standum est statutis, & constitutionibus Ordinum, & Prælatorum dispositionibus, ad quæ quærimus, si ultra id requiritur approbatio Episcopi, cum satis constet non requiri, nam si voluisset, dixisset cap. ad audiendam, de decimis. Ita Valerius. Et hanc sententiam docent etiam ex aliis rationibus Fernandez in exam. resol. moral. p. 1. c. 9. §. 8. n. 7. Zanardus in direct. p. de sacram. Penit. cap. 21. q. 3. 2. Cacialanus de casu referu part. sect. 3. art. 16. & alij, non solum si regularis confiteatur approbato sui Superioris, sed etiam alterius Religionis.

RESOL. VIII.

Verum tempore Iubilæi Regulares teneantur eligere Confessarium non a suo Prælato, sed ab Episcopo loci approbato? Ex part. 2. tract. 17. & Milc. 3. Ref. 47.

A Firmatiuè respondet Molfesius in sum. tom. 1. n. 7. c. 16. n. 18. & 27. Suarez tom. 4. in 3. part. disp. 28. s. 6. n. 11. Reginald. in praxi tom. 1. l. 1. cap. 15. sect. 2. n. 175. Vega in summa, tom. 2. c. 27. cas. 12. Homobonus de casibus referuatis, p. 1. c. 5. & nouissimè Naldus in summa, ver. indulgentia, n. 9. & consequenter asserunt, non lucrari Iubilæum, nisi peccatorum suorum confessionem faciant Sacerdoti, ab Episcopo loci approbato.

At Martino Bonacina de Sac. disp. 5. q. 7. punct. 4. §. n. 25. contraria opinio probabilis etiam videtur; nam verba in Iubilæo apposita, quod Regulares possint eligere confessarium ab Ordinario approbatum, non intelligenda sunt priuatiuè, quasi Summus Pontifex velit prætere potestatem iure suo, quo potest confiteri Sacerdoti approbato à suo Prælato, sed potius intelligenda sunt cumlatiuè, & ampliatiuè in fauorem ipsius potestatis, ita vt non solum possit confiteri suo Parocho, aut alteri Sacerdoti, sicut poterat ante Iubilæum, verum etiam possit alium quemlibet Sacerdotem approbatum ab Ordinario eligere, quamvis ante Iubilæum non posset illi confiteri. Adde, quod si contraria opinio esset sequenda, sequeretur multos defraudari sanctu Iubilæi cum multa extent Religiosorum monasteria, in quibus nullus confessarius ab Episcopo loci approbatus reperitur aut saltem sequeretur cogi Religiosum à claustris exire ad emendicandum sibi confessarium, quod non videtur iuxta benignam Summi Pontificis intentionem. Hæc Bonacina, & alij.

RESOL. IX.

An Religiosi tempore Iubilæi possint eligere Confessarium non approbatum ab Episcopo, sed approbatum à Prælato Regularium?

Et an sententia huius questionis procedat quoad Nouitios?

Et an tempore Iubilæi Religiosi possint sine Superioris licentia confiteri cum extraneis, ita vt non possint Superior prohibere suis subditis ne confiteantur cum Sacerdotibus secularibus, vel Regularibus alterius Religionis?

Tom. IV.

centia confiteri cum extraneis, ita vt non possint Superior prohibere suis subditis ne confiteantur cum Sacerdotibus secularibus, vel Regularibus alterius Religionis? Ex part. 5. tract. 12. Ref. 37.

§. 1. Negatiuam sententiam docet Egundez pr. 2. Sup. hoc in lib. 7. c. 2. n. 12. Henriquez l. 6. c. 6. n. 4. in glossa lit. K. & l. 7. cap. 22. n. 5. ait. Quoad Regulares autem, qui Iubilæum consequi volunt, non possunt eligere Confessarium ab ipsorum Superiore tantummodo approbatum, sed necesse est, si volunt illud querere, vt confiteantur vni ex approbatis ab Ordinario loci; modo quo dictum est supra, hæc enim est conditio expressa Iubilæo, quæ omnino seruanda est, & facit ratio optima, quia Summus Pontifex potuit animaduertere Confessarios strictiori calculo examinari, atque approbati consueuisse ab Ordinarijs locorum, quam à Superioribus Regularium, & ideo de ipsorum sufficientia confidens, eius munus in quo vices Pontificiæ subeunda sunt, illi potissimum iure merito demandari voluit. Sic etiam literæ sacræ Penitentiariæ solis Theologis, vel Decretorum Doctoribus, approbatis tamen ab Ordinarijs locorum dirigi consueuerunt; & tandem Superioribus Regularium non conueniunt verba illa in Iubilæo posita Ordinarijs locorum, vt palam est, ergo neque dispositio eiusdem Iubilæi competere potest. Ita Naldus, & autem omnes Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 28. sect. 6. num. 11. & nouissimè Faustus de Iubilæo, lib. 4. q. 88.

2. Sed ego contrariam sententiam non minus probabilem esse puto, quam tuetur Homobonus, Coriolanus Zerola, Sorbus, Bonacina, Zanardus, Sanctarellus, quos citat & sequitur Alphonsus de Leone tract. de Iubilæo, part. 2. num. 212. Et hanc opinionem probabilem & tutam esse docet etiam Angelus Bossius de Iubilæo, sect. 3. cas. 5. n. 10. Igitur quando Bulla Iubilæi dicit, quod Sacerdos sit ab Ordinario approbatus verba illa ab Ordinario, intelligenda sunt secundum expositionem accommodatam, ita vt nomine Ordinarij intelligatur Episcopus, si agatur de approbatione Confessarij pro audiendis confessionibus secularium; si verò agatur de Confessario pro audiendis confessionibus Regularium, intelligatur Prælati ipsorum, & hanc opinionem procedere etiam quoad Nouitios tradit Ioannes de la Cruz, de statu Relig. lib. 1. cap. 6. concl. 2. in fine, & alij, satis quidem probabiliter.

3. Non desinam tamen hic adnotare Filliuc. tom. 1. n. 8. cap. 10. n. 275. Polacchum de Iubilæo, s. 42. n. 63. & Lezanam in qq. regular. cap. 19. num. 19. docere negatiuam sententiam esse sequendam, quando in Bulla Iubilæi dicitur confitendum esse cum Confessario approbato ab Ordinario loci; affirmatiuam verò sententiam veram esse, quando in Bulla tantum dicitur approbatum ab Ordinario, sed omnes istæ tres sententiæ sunt probabiles.

4. Notandum est etiam hic contra aliquos quod etiam si in Bulla Iubilæi non contineatur clausula derogatoria priuilegiorum, potest etiam Regularis eligere extra suum Ordinem Confessarium approbatum, modo quo supra dictum est, dummodo in Iubilæo ad sit generalis facultas eligendi Confessarium, specificè comprehendens etiam Religiosos. Ita contra Filliucium, Polacchum & alios docet probabiliter Angelus Bossius de Iubilæo, vbi supra, sect. 3. cas. 4. n. 17 qui contra Molfesium notat etiam cum Leone loco citato, n. 209. non posse Superiorem tempore Iubilæi prohibere suis subditis ne confiteantur Sacerdotibus secularibus, vel Regularibus alterius Ordinis, vnde possunt sine Superioris licentia cum extraneis confiteri.

Sup. content. to in hoc §. in to. 7. tr. 1. Ref. 343. §. vlt. ad medium, à vers. Va Religiosos.